

[Gert Petersen.]

juni 1967. Dengang sagde man, at man måtte afstå fra en anerkendelse, for man måtte ikke forhindre, at der kom forhandlinger i gang. Derefter havde vi en drøftelse for et års tid siden, den 9. juni 1969, og dér sagde man, at man måtte afstå fra at anerkende Nordvietnam, for nu var fredsforhandlingerne kommet i gang, og så måtte man i hvert fald vente på en afklaring. Nu i 1970, et år efter, er fredsforhandlingerne helt forsvundet som argument for ikke at anerkende. Nu skal man afvente et nordisk initiativ; nu siger den radikale ordfører, at man gerne skulle have nogle flere stater med osv. Når han nu taler om Norden og siger „flere“, må det altså være to, nemlig Danmark og Norge, idet Sverige har anerkendt Nordvietnam og Finland har sin ganske særlige praksis over for samtlige delte stater, som adskiller sig fra alle andre lande: Finland har ikke diplomatisk forbindelse med nogen af dem, hvad enten det er øst eller vest, nord eller syd, men kun konsulær forbindelse.

Mon ikke man kommer sandheden lidt nærmere, hvis man henholder sig til den forklaring, hr. Poul Schlüter har givet her — jeg takker hr. Poul Schlüter for hans oprigtighed — og som svarede ganske udmærket til, hvad hr. Poul Schlüter sagde i 1969 — jeg citerer fra Folketingstidende 1968-69, sp. 7796:

„Vi ved jo alle, at Sverige har sine særlige forudsætninger; Sverige fører nu engang en neutral udenrigspolitik, og det stiller krav til Sveriges politik, som er anderledes end dem, som stilles til os.“

Derefter bemærkede hr. Poul Schlüter, at det land, vi vel nærmest kan sammenlignes med, måtte være Norge osv., der mener det samme, som vi gør. Mon ikke det er sandheden noget nærmere, at den alliancepolitik, vi fører — lad mig nu sige det meget mildt — vanskeliggør et selvstændigt initiativ på linje med Sverige i denne sag? Det må man beklage.

Man må også beklage, at selv det radikale venstre, som er i stand til så meget, ikke har været i stand til at få ændret denne holdning. I 1969 sagde hr. Stinus — jeg citerer igen fra sp. 7798:

„Efter min mening kunne og burde Nordvietnam have været anerkendt for

længe siden, men under den tidligere regering var dette tilsyneladende ikke aktuelt politik.“

Det er det så sandelig åbenbart heller ikke i den nuværende regering, hvor hr. Stinus' parti er repræsenteret.

Videre sagde hr. Stinus:

„Når tidspunktet for anerkendelse netop nu må betegnes som næppe rigtigt, hænger det som nævnt sammen med de igangværende fredsforhandlinger i Paris.“

De er gået i stå, amerikanerne har trukket deres chefforhandler hjem, nordvietnameserne og FNL har gjort nogenlunde det samme. Men nu skal vi altså afvente et nordisk initiativ. Jeg tror, at denne politik er udtryk for en vis ynkelighed, og jeg henholder mig igen til det brev fra de Sorte Pantere, jeg citerede under den forrige sag: så hellere et stærkt mindretal, som principielt går ind for sagen, idet der så er håb om, at dette stærke mindretal inden for en overskuelig fremtid forvandles til et flertal, så der kan ske handling på det felt. Jeg tvivler på, at det lader sig gøre på nogen anden måde.

Kjær Rasmussen: Mit partis ordfører, hr. Sigsgaard, kan ikke være til stede lige i øjeblikket, så jeg skal derfor på hans vegne gøre nogle få bemærkninger.

Det er svært at acceptere, at udvalget ikke har færdigbehandlet forslagene om anerkendelse af Den demokratiske Folkerepublik Korea og DDR. Der har været rigelig tid til at behandle disse forslag. VS mener, at tiden er inde til at anerkende Nordkoreas regering som den eneste retmæssige repræsentant for hele det koreanske folk. Det vil også indebære, at den diplomatiske forbindelse med USAs lydregering i Sydkorea afbrydes. Vi beklager, at dette først kan behandles i næste samling.

Med hensyn til DDR synes vi simpelt hen, at det er for dårligt, at Danmark endnu ikke har optaget diplomatiske forbindelser med denne nabostat. Det skal nævnes, at en sådan anerkendelse er et af de væsentligste bidrag, Danmark kan yde til normalisering af forholdene i Europa.

VS kan naturligvis stemme for anerkendelsen af Den demokratiske Republik Vietnam. Vi havde fundet det ønskeligt, om den diplomatiske forbindelse med Saigon samti-